

[Undervisningsministeren.]

de, er det selvsagt for at få et bedre grundlag for fortsatte overvejelser og dermed for en beslutning. Men når jeg tog dette skridt, som jeg i kraft af folkeskolelovens bemyndigelsesbestemmelse med hensyn til karaktergivningsregler måtte være berettiget til, og som jeg efter undervisningsudvalgets betænkning tillige måtte være forpligtet til, så måtte jeg også afholde mig fra at give udtryk for mine foreløbige meninger om dette spørgsmål, mens udredningsarbejdet stod på. Dette har jeg også efterfulgt, idet jeg kun har nævnt proceduren, altså henvist til det udvalgsarbejde, som er sat i værk. Det gjorde jeg også, da jeg her i tinget den 24. marts 1976 besvarede et spørgsmål om samme emne.

Jeg har endnu ikke modtaget den udredning, som jeg har bedt uddannelsesrådet om, og jeg mener heller ikke, at man kan bebrejde rådet, at arbejdet ikke er ført til ende inden for den tid, der er gået, siden det påtog sig opgaven. Man må her erindre, at uddannelsesrådet ikke er en del af embedsapparatet, hvor ministeren har mulighed for at fremskynde ét arbejde på bekostning af et andet. Uddannelsesrådet består af personer, der uden for deres normale arbejde og uden noget vederlag har påtaget sig at deltage i en rådgivningsvirksomhed, som er tidkrævende for den enkelte. Derfor må det også have tålelige vilkår med hensyn til tidsfrister, og selv om jeg over for rådet pegede på, at det hastede med udredningen, mente jeg, at det måtte have en frist på 4-5 måneder.

Jeg havde håbet, at jeg havde kunnet venté med at gøre rede for mine overvejelser om karakterspørgsmålet, indtil der var tilvejebragt det grundlag for en beslutning, som uddannelsesrådets udredning skulle være. Jeg må stærkt beklage, at forespørgerne har fundet det nødvendigt på nuværende tidspunkt at fremkalde en redegørelse for mine overvejelser omkring den fremtidige karaktergivning i folkeskolen, når de dog må vide, at jeg endnu ikke har det grundlag, som de ved deres tilslutning til betænkningen i forbindelse med folkeskolelovens vedtagelse selv har været med til at efterlyse, og som vel også må formodes at kunne give dem et bedre grundlag for at debattere sagen.

Min beklagelse må også ses i lyset af, at jeg den 24. marts i undervisningsudvalget har tilbudt at holde udvalget orienteret om karakterspørgsmålet. Dette tilbud har altså ikke kunnet tilfredsstille forespørgerne, og jeg skal derfor redegøre for nogle af mine foreløbige overvejelser, som for mig at se taler for en forenkling af karaktersystemet.

Det forudsættes i den endnu gældende folkeskolelov, at der findes regler om et beståskriterium ved realeksamen, der som bekendt er karakteriseret ved, at den enkelte elev går til prøve i en række fag i én og samme eksamenstermin. Denne forudsætning afspejler sig klart i det nuværende karaktersystem, der tydeligvis er skabt med særligt henblik på en afsluttende eksamen, der er sammensat af prøver i en række fag, hvor der kun findes ét prøveniveau i hvert fag.

I systemet er der indbygget et dobbeltbeståskriterium, ét, der går på et simpelt mindstegennemsnit, der ligger på 5,5, og et andet, der sætter en grænse for, hvor små de to laveste karakterer må være i forhold til gennemsnittet af de øvrige.

Af det første beståskriterium fremgår det, at den laveste acceptable karakter i det enkelte fag er 6, og det vil sige, at systemet rummer hele 3 uacceptable karakterer. Søger man efter en begrundelse herfor, finder man den i de to beståskriterier. Når der opereres med et simpelt mindstegennemsnit for at kunne bestå, så betyder det, at gode karakterer i nogle fag kan trække unacceptable karakterer i andre fag op på en sådan måde, at gennemsnittet bliver acceptabelt. Alle-rede dette retfærdiggør i nogen måde, at systemet indeholder flere uacceptable karakterer.

Hertil kommer så, at selv om systemet nok tolererer, at gode karakterer i nogle fag kan trække ringere karakterer i andre fag op, så findes der som nævnt en regel, der sætter en grænse for, hvor lave karakterer eleven må have i 2 af fagene, uanset om eleven alligevel når op over det simple mindstegennemsnit.

I et sådant system, hvor man lægger karakterer sammen, dividerer med antallet af karakterer og beregner såvel et simpelt som et kvalificeret gennemsnit for at se, om den enkelte elev har bestået, er der altså en rati-